

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. v právní věci žalobce: **WWW.E., spol. s r.o.**, se sídlem XX, zastoupeného advokátem Mgr. Pavlem Šmídem, se sídlem Jaselská č.23, Brno, proti žalovanému **Zeměměřičskému a katastrálnímu inspektorátu v Liberci**, se sídlem Rumjancevova č.10, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. ZKI-O-19-293/2011-Lšk ze dne 9. května 2011,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Zeměměřičského a katastrálního inspektorátu v Liberci čj. ZKI-O-19-293/2011-Lšk ze dne 9. května 2011 s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Zeměměřičský a katastrální inspektorát svým rozhodnutím ze dne 9.5.2011 zamítl odvolání i nyní žalobce XX., směřující proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily sp.zn: OR-33/2010-608/16 ze dne 25.2.2011 a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění pak rozvedl, z jakých skutkových a právních důvodů byl opraven omyl v katastrálním operátu tak, aby odpovídal výsledku řízení a neměřickému záznamu č.2068 a náčrtu č.175. Zabýval se podrobně i tím, z jakého důvodu nemohl být jako podklad pro rozhodnutí akceptován tehdy odvolatelem předložený nový geometrický plán, vyhotovený na základě nových zjištění, učiněných po odkrytí omítek. Poukazuje i na to, že operát po provedené opravě odpovídá všem podkladovým listinám, které zmiňuje. Firmou XX proklamovaný záznam podrobného měření změn (ZPMZ) č.1879 neodpovídá náčrtu č.XX, a proto by mohla být oprava provedena, byť ZPMZ č.1879 odpovídá realitě v terénu, až po předložení písemného prohlášení vlastníků podle § 52 odst. 3, písm. b) vyhl. č. 26/2007 Sb.

XX, spol. s r. o. ve své včas podané žalobě navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému a současně aby byla žalovanému uložena povinnost k náhradě nákladů řízení žalobce. Poukazuje na nesprávný právní výklad ust. § 53 a zejména § 52 odst. 3, písm. a, b) vyhl. č. 26/2007 Sb. žalovaným, požadujícím na žalobci nesprávně prohlášení vlastníků dotčených nemovitostí. Nedoložení požadovaného dokladu chybně pokládá žalovaný za vadu, bránící provedení opravy. Žalobce zdůrazňuje, že předložil geometrický plán č. 1879-10851/2008, který je výsledkem zeměměřičské činnosti a dokládání prohlášení již není nutné, protože z původního výsledku zeměměřičské činnosti je chyba zřejmá. Z plánu tato chyba nesporně vyplývá, a proto doložení dalších podkladů, jmenovitě souhlasná prohlášení, je nadbytečné a právní úpravě odporující. Katastrální úřad i žalovaný nesprávně aplikovaly ust. § 53 odst. 3, písm. b) vyhl. č. 26/2007 Sb. Nesprávný průběh hranice obou pozemků byl zjištěn tak, že při rekonstrukci střechy byly odstraněny omítky a tak byl zjištěn reálný stav v území, neodpovídající sice záznamu podrobného měření změn č.175 ale popsany v předloženém geometrickém plánu č.1879-10851/2008. Rozdíl oproti zakreslenému stavu činí 9 m². Bylo proto plně na místě chybu v operátu opravit postupem podle § 8 z. č. 344/1992 Sb.

Žalovaný Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Liberci ve svém vyjádření k podané žalobě navrhuje žalobu zamítnout ze stejných důvodů, které již rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 9.5.2011.

Soud podle § 75 z. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k následujícímu závěru.

Předně soud konstatuje, že rozhodnutí a ani řízení jemu předcházející netrpí takovými vadami, které by činilo rozhodnutí nicotným, k čemuž by musel soud přihlédnout ze zákonné povinnosti.

Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval odvolacími námitkami, na které reagoval v míře dostatečné tak, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Soud shledal skutkové i právní závěry žalovaného relevantními, a proto na ně mohl v podrobnostech odkázat a zdůraznit jen následující.

Jak vyplynulo i z původní dokumentace, kterou má k dispozici katastrální úřad, byla vždy celá budova č.XX umístěna na stavební parcele ppč.XX a celá budova čXX na stavební parcele ppč. XX. Jedná se především o výpis z evidence nemovitostí (XX) z katastru nemovitostí (z 10.2.2010). Nemá tudíž opodstatnění tvrzení M.C., že část budovy č.XX, patřící žalobci) stojí na parcele ppč.XX (vlastníka M. C.). Závěru správních orgánů i soudu odpovídají i údaje zápisníku a náčrtu č.XX.

Mapa evidence nemovitostí byla vedena na základě technickohospodářského mapování z let 1961 až 1982 a chybou při tomto mapování bylo rozhraní budov nesprávně zaměřeno, byť byl správně zaměřen lomový bod (č.175-130), avšak poloha byla nesprávně identifikována podle náčrtu č.XX. Žalovaný prvotní příčinu této chyby popsal v napadeném rozhodnutí a soud neměl podkladů pro zpochybnění těchto skutkových závěrů. Lze proto shrnout, že ač průběh hranice mezi pozemky ppč. XX a XX byl řádně doložen patřičnými

listinami i měřením a to vč. náčrtu č.XX, jen vadnou identifikací údajů (i náčrtu č.XX) došlo k chybnému zákresu průběhu hranice při technickohospodářském mapování provedeném Geodesií. Chybné zakreslení průběhu hranice bylo tudíž způsobeno tím, že byla Geodesií zakreslena v rozporu s podkladovými listinami a jedná se o omyl zřejmý, z podkladů zjevně vyplývající (tzn., že zde nelze hovořit o sporné hranici). Tento nastalý stav proto plně odpovídá zákonným hlediskům, za kterých lze provést „opravu chyb v katastrálním operátu“ podle § 8 odst. 1, písm. a) z. č. 344/1992 Sb. Uvedený právní závěr vyplývá i z judikatury, za mnohé lze poukázat na rozsudek NSS čj. 1 As 46/2008-134 ze dne 5.6.2008. Žalovaný proto nepochybil, když svým rozhodnutím ze dne 9.5.2011 aproboval jako správné odvoláním napadené rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 25.2.2011. Lze proto po provedení opravy konstatovat jednotu údajů obsahu katastru, jak vyplývá z ust. § 4, odst. 2) z. č. 344/1992 Sb., tj. vč. jednoty souboru geodetických a popisných informací s dokumenty a obsahy listin, které jsou k dispozici.

Žalobce obecně tento postup žalovaného nezpochybňuje z hlediska principiálního, neboť k chybě údajů katastru skutečně došlo, ale domáhá se toho, aby byla oprava podle § 8 odst. 1, písm. a) z. č. 344/1992 Sb. s přihlédnutím k § 52 odst. 3, písm. b, věta druhá) vyhl. č. 26/2007 Sb. provedena na základě **nově zjištěných skutečností**, ověřených při odstranění odstraněním omítek při rekonstrukci střech podle **nového geometrického plánu a záznamu podrobného měření změn č.XX**, který byl řádně katastrálnímu úřadu předložen. Podle těchto nových zjištění, při kterých byl odstraněním omítek zjištěn reálný průnik stěn s pozemkem, který je nově zanesen v geometrickém plánu č.XX-XX/XX, probíhá hranice mezi pozemky ppč. XX a ppč.XX jinudy, a to na úkor parcely ppč.XX

K této žalobní námitce, která tvoří podstatu žaloby, soud zaujal následující závěry. 1) Soud předně nezpochybňuje žalobcovo tvrzení, že hranice mezi pozemky může reálně probíhat jinudy, než bylo stanoveno původním výsledkem zeměměřičské činnosti (§ 2 odst. 1, písm. i/ vyhl. č. 26/2007 Sb.). 2) Tato změna byla ověřena geometrickým plánem (č. XX-XX/XX), který předložil žalobce, avšak nemá oporu v obsahu katastrálního operátu, protože podkladové listiny, zde založené, zjevně nepotvrzují žalobcem tvrzený nový průběh hranice. 3) Takové „novum“ nelze proto považovat v dané právní věci za původní výsledek zeměměřičské činnosti při obnově operátu. Odpovídá sice reálnému stavu v terénu, ale je v rozporu s původním výsledkem zeměměřičské činnosti při obnově operátu, zobrazené mj. i v náčrtu č. XX) Nejedná se tudíž o omyl ve skutkových okolnostech, způsobený lidskou činností (lidskou chybou), ale o **objektivní nesoulad** katastru se skutečným stavem. 5) Žalobcem proklamovaná změna hranice pozemků je změnou, kterou **nelze** posuzovat jako nespornou.

Soud se proto mohl plně ztotožnit s názorem žalovaného, že za daného stavu (po zjištění reálného stavu v území) lze provést opravu průběhu hranice mezi pozemky ppč. XX a XX jen, pokud by bylo doloženo písemné prohlášení vlastníků ve smyslu § 52 odst. 3, písm. b) vyhl. č. 26/2007 Sb. Jinými slovy řečeno, institut opravy chyb v katastrálním operátu je určen k nápravě „lidských“ omylů skutkových či právních při vedení operátu, ale nikoli k nápravě omylu, když je průběh hranice sporný, neboť opravou chyb nelze měnit vlastnické vztahy. Není sporu o tom, že právě nynějším požadavkem žalobce by ke změně vlastnického vztahu došlo, protože bylo zjištěno, že hranice probíhá objektivně jinudy, než jak bylo určeno na základě původního výsledku zeměměřičské činnosti při obnově

operátu. Vlastnické vztahy sporné lze řešit jen v řízení občanskoprávním a jen podle výsledku takového řízení by pak bylo možno opravu provést. Je-li soulad vlastníků, pak za použití § 52 odst. 3, písm. b, věta druhá) vyhl. č. 26/2007 Sb.

Soudu neshledal relevantními důvody podané žaloby, a proto musel žalobu zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší podle § 60 odst. 1) s.ř.s. Žalovaný tyto náhrady nežádal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 20. srpna 2013

Mgr. Karel Kostecký,
předseda senátu